

kvarteringen, skønt Forholdet i Virkeligheden var det, at det var godtgjort saa tilstrækkeligt, som den Slags Ting overhovedet kunne godtgøres. Da vedkommende Gaardejer havde faaet Afslag først af Regimentet og senere af Ministeriet, vidste han ikke anden Vej at gaa for at faa sin Ret end gennem sin Folketingsmand at indsende et Andragende til Folketinget, og det er det, som er sket her. Jeg vil udtale en Tak til Finansudvalget og Ordføreren, fordi de have taget Hensyn til dette Andragende, og jeg vil haabe, at den højtærede Forsvarsminister ogsaa vil drage Omsorg for, at Manden kan faa sin Ret, og at der kan blive ydet ham en passende Erstatning.

Der er en Ting her, som det forekommer mig, vi maa lægge Mærke til, og det er, at disse Indkvarteringer jo ikke ere frivillige, men tvungne, og den Betaling, der faas, er saa ringe, at den i Virkeligheden er, hvad man kan kalde smaalig. Men desuagtet tror jeg, det maa siges til Befolkningens Ros, at Befolkningen som Helhed altid tager godt mod Soldaterne og med god Villie søger at gøre det saa godt for dem, naar de komme i Indkvartering, som den overhovedet kan. Men naar der saa sker noget saadant som det, her er sket, at der tilføjes en Mand store Ulemper og Tab, og han søger og søger om Erstatning, men stadig uden Resultat, er det krænkende for den almindelige Retsfølelse, og det tjener ikke til i Befolkningen at skabe Sympati for Hæren. Jeg tror ikke, den højtærede Forsvarsminister ønsker at gøre nogen Uret, og det er derfor mit Haab, at der nu maa blive ydet Manden en passende Erstatning. Faar han ikke det, bliver der tilføjet ham en stor Uret, det er ganske sikkert. Hermed anbefaler jeg Andragendet.

Samuelson: Det Andragende, jeg vil gøre et Par Bemærkninger til, er Andragende under Nr. 45, som er indsendt fra Aarhus Byraad den 16. December 1911 og gaar ud paa, at Aarhus maa beholde den Infanteristyrke, som for Tiden har Garnison der, eller i det mindste to Batailloner af denne Styrke. Jeg har ved Finanslovsforslagets første Behandling i Oktober Maaned omtalt denne Sag, og jeg har senere været med til som Medlem af Aarhus Byraad at underskrive og indsende dette Andragende. Aarhus Byraad havde tænkt sig, at den højtærede Forsvarsminister vilde tage Hensyn til et saadant Andragende som dette, der i korte Træk be-

lyser Forholdet, og som er velbegrundet og underskrevet af samtlige Byraadsmedlemmer, uanset hvilket Parti de tilhøre, med Borgmesteren i Spidsen. Dette Andragende har altsaa alle Byens Borgere bag sig, men desuagtet kan den højtærede Minister ikke tage Hensyn dertil. Det ser ganske mærkeligt ud, at den højtærede Minister paa Trods af hele Sagkundskaben indenfor Militæretaten atter gør Fredericia til Garnisonsby, medens de sagkyndige vare enige om, at Fredericia aldeles ikke egnede sig til Garnisonsby, men at derimod Aarhus burde være Garnisonsby. I over en Menneskealder har Aarhus været Garnisonsby; først vare Soldaterne indkvarterede hos Byens Borgere, senere lejede Kommunen Lokaler hos private Folk, men disse Indkvarteringsmaader fandtes uhensigtsmæssige og utidssvarende. Da de militære Myndigheder i Begyndelsen af 70-erne klagede over disse Forhold, var det daværende Byraad villigt til Forhandling med Krigsbestyrelsen, og i September 1873 opnaaedes en Overenskomst, som gik ud paa, at Kommunen skulde bygge Kaserne. Senere er denne Overenskomst bleven forlænget og forandret noget ved Overenskomsterne i Februar 1881 og i Maj 1887. Overenskomsten af 1881 § 1 lyder saaledes: „Dersom det inden Forløbet af 5 Aar ved Lov bestemmes, at Aarhus skal være Garnisonssted for 1 Fodfolksregiment, 1 Rytterregiment og 1 Feltartilleriafdeling, forpligter Aarhus Kommune sig til paa Krigsbestyrelsens nærmere Forlangende at tilvejebringe, montere og vedligeholde til Brug for denne Artilleriafdeling et Kaserneetablisement o. s. v.“ Jeg vil udtale her, lige som jeg udtalte ved første Behandling af Finanslovsforslaget, at det, naar nu Infanteriet fjernes fra Aarhus, vistnok kun er Begyndelsen til, at man inden ret længe, maaske om 2—3 Aar, ogsaa fjerner Artilleriet og Rytteriet, hvorefter samtlige Kaserne, som staa Aarhus By i 1,778,000 Kr., komme til at staa ledige. Der er i alt Fald Tegn, som varsele i den Retning; saaledes ere enkelte af de Transportbaade, som have ligget der, saa længe vi have haft Artilleriet, fjernede, ligesom der med Hensyn til Remonten er sket Forandringer i Leveringen. Det forekommer mig saavel som Aarhus Byraad og Aarhus Befolkning, at det er en unaturlig Maade, hvorpaa Ministeren behandler Aarhus By til Tak for den store Offervilighed, Byen gennem en hel Menneskealder har lagt for Dagen overfor Krigsbestyrel-